

GHELDERE, Karel de, Gezelliaans dichter (Torhout 18 augustus 1839 - Koekelare 17 juli 1913). Na in Roeselare leerling van Gezelle te zijn geweest, studeerde hij geneeskunde in Leuven, waar hij in 1861 zijn eerste bundel, Jongelingsgedichten,

publiceerde. Hierin komen reeds enkele Vlaamsbewuste gedichten voor, o.m. Verdediginge, met als motto „Godsdienst, Tael en Vaderland”, de woorden die het Davidsfonds later in zijn vaandel zou schrijven. Als geneesheer te Koekelare was hij bezieler van de zangilde St.-Genesius, die daar de incarnatie was van een romantische V.B. en waarvoor hij verscheidene liederteksten schreef. Hij publiceerde verder nog de bundels Landliederen (1883) en Rozeliedereren (1893), doch vooral in zijn liederteksten voor de Brugse feesten ter ere van Karel de Goede, 1884, en van Breydel en De Coninck, 1887, klinkt zijn Vlaamse stem krachtig op.

LITERATUUR: R. Seys, *Ontdaan van zijn knellende banden* (1958); - R. Seys, *De dichter van de rozen* (1958).

RAF SEYS